

O najdubljim i najživotnijim stvarnostima obično progovaramo simbolom ili znakom. I ova večerašnja liturgija progovara nam znakom, jezikom simbola. Noć, mrak u kojemu smo na početku bili okupljeni, upaljena uskrsna svijeća, širenje svjetla po našoj katedrali s uskrsne svijeće, svečano pjevanje i klicanje pred uskrsnom svijećom:

«Ovo je noć u kojoj je Krist raskinuo okove smrti i kao pobjednik od mrtvih ustao. (...) Ovo je noć o kojoj je pisano: 'I noć će biti rasvijetljena kao dan'. (...) Ovo je noć u kojoj se nebesko sa zemaljskim, božansko s ljudskim povezuje. Neka jekne trublja spasenja! Neka se raduje zemlja tolikim obasjana bljeskom i neka osjeti da je nestalo po čitavome svijetu mraka!»

Uskoro će uslijediti uranjanje uskrsne svijeće u krsnu vodu, obnova krasnih obećanja i blagoslov svih nas tom vodom - sve su to simboli, simbolične geste kojima večeras izražavamo stvarnost uskrsnog događaja, stvarnost Krista pobjednika nad smrću i naš vjernički odnos prema njemu.

Zar tama noći nije najbolja slika stvarnosti izgubljenosti i smrti? Zar okrilje noći i tame nije u našem shvaćanju vrijeme povećane opasnosti te ambijent djelovanja najrazličitijih razornih sila? Zar noć nije vrijeme drijemeža i sna? U takvom ambijentu noći i tame pojavljuje se svjetlo uskrsne svijeće, pojavljuje se svjetlo života. Svjetlo s jedne svijeće se raširilo, razbilo mrak i obasjalo prostor ove naše katedrale. Uskrsli Isus iz Nazareta, Krist Gospodin, je svjetlo svijeta, pobjednik nad tamom smrti i darovatelj vječnoga života. On je ustao iz tame i truleža groba. Pobijedio je smrt. Kao što svijeća razgani tamu noći, tako njegovo uskrsnuće razgani tamu smrti, noć i opasnosti našega ljudskoga života. I kao što smo postali dionici svjetla s uskrsle svijeće tako svjetlo njegove ljubavi i dobrote po nama koji smo zahvaćeni njegovom uskrsnom preobrazbom pobjeđuje mrak zla i grijeha. Svi mi koji se vjerom otvaramo Isusu iz Nazareta i po sakramentima krsta, potvrde, euharistije se sjedinjujemo s njime, te postajemo dionicima njegova uskrsnuća i njegove pobjede nad tamom smrti, postajemo i nositelji njegova svjetla i dobrote te uskrsne preobrazbe i pobjede ljubavi i dobra nad zlom ovoga svijeta.

Uskrsli Krist nas budi iz smrti. On rasvjetljuje tamu smrti i poručuje nam da nismo stvoreni za trulež groba. On je prvi iz groba ustao, i time je i svakome od nas otvorio izlazak iz truleža groba te nas poveo putem neba - u zajedništvo s Bogom našim Stvoriteljem i Ocem. Njegova uskrsna pobjeda, odnosno svjetlo uskrsne svijeće, razbija tamu groba i ljudske izgubljenosti pred besmisлом ovozemnoga

života. Zato je Uskrs sav u znaku svjetla. To uskrsno svjetlo je izvor života, slobode; pobjede, dobrote, istine i ljubavi; izvor vedrine; izvor vječne radosti.

Isus je uskrišen, zasvijetlio je svjetlom na prosvjetljenje svijeta, postao je neuništivim ognjem koji pročišćuje i svojom snagom razara i samu smrt, njezine okove i spone. Vatra Uskrslog spaljuje zlo i grijeh staroga čovjeka, da bi iz njegova pepela izašao novi čovjek, po mjeri i uzrastu punine Kristove.

Draga braćo i sestre, Isusa iz Nazareta, koga smakoše objesivši ga na stup, uskrisi Bog treći dan. Oslobođen je grozote smrti i grob mu je prazan. To je, braćo i sestre, otajstveni čas. To je događaj presudan i za Isusa osobno, ali i za čitav ljudski rod. Njegovo je čovještvo po otajstvu uskrsnuća potpuno preobraženo i proslavljeno. Ostvarena je pobjeda nad grijehom, a ljubav se pokazala jačom od smrti. Otac je Krista uskrisio od mrtvih kao "Glavu i prvijenca među mnogom braćom" (usp. Rim 8,29). Uskrsnuće ima, stoga, općeljudsko i kozmičko značenje. U tom povijesno-spasenjskom činu utjelovljeno je obećanje za cijelo čovječanstvo i za svakog pojedinog čovjeka i za čitavu stvorenu stvarnost. Uskrsna se preobrazba od čovjeka širi i na cjelokupnu kozmičku stvarnost, a bit će dovršena u konačnom ostvarenju "novog neba i nove zemlje", gdje će 'sve stvorenje, oslobođeno ropstva raspadljivosti, sudjelovati u slobodi slave djece Božje' (usp. Rim 8,21), a Bog biti "sve u svemu" (usp. 1 Kor 15,28).

Braćo i sestre, mi vjerujemo da je čovjek nedjeljiva cjelina te da je smrtnan. Mi vjerujemo ne samo da čovjek ima svoje tijelo, nego da on jest njegovo tijelo i da ono čini bitnu sastavnu dimenziju ljudske osobe. Mi ne prihvaćamo tek besmrtnost duše i njezino nadživljavanje poslije smrti, nego mi vjerujemo da čitav čovjek umire i da ga Bog uskrisuje od mrtvih. Diže ga iz pepela i nanovo stvara. Bog ne dopušta da stvorenje njegove ljubavi, koje je on za sebe stvorio propadne, nego vjerujemo da je Božja ljubav jača od smrti. Kristovo uskrsnuće garancija je i našega uskrsnuća. Stvoreni smo ne za trulež groba, nego za život – i to sretan, smislen i ispunjen život, za puninu života, za život vječni.

Mi ne vjerujemo u reinkarnaciju u kojoj je čovjek prokletnik, uznik svojih djela i svoje slabosti, kojemu se ništa ne oprašta, nego mora trajno ispaštati svoje grijeha i osuđen je da nikada ne nađe svoje ispunjenje, vječnu sreću i mir, nego mi vjerujemo da je čovjek ljubljeno biće, kojemu Bog u svome milosrđu briše i prašta njegovu zlu prošlost i njegove grijeha. Ispaćenog, slomljenog i uništenog – umrlog

čovjeka, Bog milosrdni Otac, po svome utjelovljenom, raspetom i uskrsnom Sinu Isusu Kristu vadi iz gliba zla, oslobađa od robovanja grijehu i požudi, oprašta nam i ozdravlja nas od grijeha i zla te nas uskrisava na novi život i otvara nam put k Ocu, u dioništvo na božanskom Trojstvenom životu.

I zato „u milosnoj ovoj noći primi, sveti Oče ovu našu večernju žrtvu hvale. Od pčelinjeg rada noćas ti mi, tvoja Crkva, po rukama službenika, kao blagdanski poklon, prinosimo ovu svijeću. Mi znamo što ona govori, dok Bogu na čast gori i svijetli. Molimo da posvećena na čast tvoga imena neoslabljena ostane, da razgoni tamu ove noći i njezin plamen jutarnja zatekla Danica“ (sup. Vazmeni hvalospjev). Amen.

Draga braćo i sestre, neka Vam je svima sretan i blagoslovljen Uskrs!